

Bilag til bet. o. lovf. vedr. straffeloven og retsplejeloven

traditionelle efterforskningsmateriale, såsom afhøringsrapporter, gerningsstedsbeskrivelser, tekniske rapporter, aflytningsudskrifter mv., vil fortsat være omfattet af sagen og dermed af forsvarens adgang til aktindsigt. Bestemmelsen sikrer imidlertid, at politiet ikke er nødt til at udlevere mere generelt baggrundsmateriale.

Det er dog vigtigt at understrege, at man som sigtet eller tiltalt naturligvis fortsat vil få adgang til alt materiale, som skal fremlægges under domsforhandlingen i straffesagen, uanset om materialet er tilvejebragt til brug for den konkrete sag.

I tilknytning hertil skal jeg ligeledes fremhæve, at der for anklagemyndigheden gælder et objektivitetsprincip, og at anklagemyndigheden derfor er forpligtet til at fremlægge alle oplysninger under straffesagen, der måtte have betydning for skyldsspørgsmålet. Det gælder, uanset om oplysningerne er tilvejebragt til brug for den konkrete sag.

Det materiale, som i medfør af den foreslåede formulering af bestemmelsen i § 745 ikke er omfattet af adgangen til aktindsigt, er altså materiale, som ikke er tilvejebragt til brug for den pågældende sag, og som er uden betydning for skyldsspørgsmålet.

3. Desuden præciseres det med den nye formulering af § 745, at oplysninger om meddelers identitet ikke indgår i det materiale, som tiltalte eller dennes forsvarer kan få aktindsigt i, når meddeleren ønsker af være anonym.

Jeg har fundet det nødvendigt med denne præcisering ud fra det hensyn, at politiet ved bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden kriminalitet, der begås af lukkede, organiserede netværk, i høj grad er afhængig af at modtage informationer fra personer inden for eller tæt på netværkene. Politiets erfaring er imidlertid, at man ikke får disse informationer i tilstrækkeligt omfang, hvis politiet ikke kan garantere meddelerne, at deres identitet ikke kommer frem, og dermed garantere meddelerens sikkerhed.

Lad mig give et eksempel på den foreslåede præcisering:

Politiet får et tip fra en person med tilknytning til en rockergruppe om en forbrudelse, der er planlagt af den pågældende rockergruppe. Meddeleren frygter forståeligt nok for sit liv, hvis hans navn kommer frem i forbindelse med poli-

tiets efterforskning, og han ønsker derfor at være anonym. Meddelerens tip sætter politiet i stand til at fremskaffe andre beviser for de kriminelles skyld, f.eks. ved telefonaflytning eller ved at pågribe dem på gerningsstedet. Politiet vil i disse tilfælde kunne holde oplysningen om meddelerens navn uden for sagen.

Også her vil jeg dog understrege, at meddelerens navn kun kan holdes uden for sagen, hvis politiet på anden måde kan skaffe bevis i sagen og derfor ikke skal bruge oplysningerne fra den anonyme meddeler som bevis i sagen. Hertil kommer, at selve oplysningerne fra den pågældende meddeler som udgangspunkt indgår fuldt ud i sagen, medmindre den pågældendes identitet vil kunne udledes heraf, og forsvareren vil dermed have mulighed for at imødegå oplysningerne og deres pålidelighed.

4. Lovforslaget indeholder også en præcisering af, at heller ikke oplysninger om, at det eventuelt er en nabopolitikreds eller udenlandske politimyndigheder, der har givet informationer til den efterforskende politikreds, vil indgå i sagen.

Har nabopolitikredsen f.eks. i forbindelse med en telefonaflytning i en drabssag fået en oplysning om, hvem der er bagmændene til et røveri i den efterforskende politikreds, vil oplysningen om, at informationen kommer fra nabopolitikredsen ikke indgå i sagen, hvis informationen ikke skal bruges under domsforhandlingen – altså hvis politiet har fremskaffet andre beviser mod den røveritiltalte. Hvis den røveritiltalte og dennes forsvarer fik adgang til oplysningen om, at informationen var kommet fra nabopolitikredsen, ville det kunne medføre, at efterforskningen i drabssagen blev afsløret og eventuelt ødelagt.

5. De nye kriterier i § 745 for, hvad der er omfattet af forsvarerens aktindsigt, er som før nævnt, om materialet er tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen eller tiltalen angår.

Disse kriterier er bl.a. af Dommerforeningen blevet kritiseret for at kunne give anledning til vanskelige afgrænsninger – afgrænsninger, der i sidste ende skal foretages af domstolene.

Jeg er for så vidt enig med Dommerforeningen i, at domstolene formentlig vil skulle tage stilling til nogle tvivlsspørgsmål i praksis, når der skal træffes afgørelse i konkrete tvister. Men sådan er det jo med mange af de afgørelser, som domstolene skal træffe.